

[Justitsministeren]

danne sager. Danmark har jo længe været et foregangsland, når det drejer sig om internationalt strafferetligt samarbejde, og de internationale aftaler, som vi har indgået, giver os da også i vidt omfang mulighed for at retsforfølge sådanne gerningsmænd til internationale EDB-forbrydelser her i landet eller for at anmode andre lande om at gennemføre retsforfølgningen.

Justitsministeriet har i forbindelse med udformningen af lovforslaget nøje overvejet disse *internationale aspekter* ved datakriminaliteten. Det er ministeriets opfattelse, at de gældende bestemmelser i straffeloven om domstolens jurisdiktionskompetence giver domstolene tilstrækkelig mulighed for at pådømme sådanne sager om datakriminalitet, hvor gerningsmanden f.eks. i udlandet foretager handlinger, som påvirker resultatet af en databehandling her i landet. Det skal også ses på baggrund bl.a. af de eksisterende europæiske konventioner om udlevering og om overførelse af retsforfølgning i straffesager.

Et andet vigtigt aspekt ved datakriminaliteten er *politiets efterforskning* af sådanne sager. Der er ingen tvivl om, at datakriminalitet, når den udføres af eksperter, er en af de vanskeligste forbrydelser at efterforske for politiet. Dette vil i de kommende år formentlig nødvendiggøre, at der findes midler til yderligere uddannelse af politiet inden for dette område. Det er endvidere efter min opfattelse vigtigt, at der gives politiet effektive muligheder for at efterforske disse komplicerede sager. Jeg henleder i den forbindelse opmærksomheden på mit forslag til lov om ændring af retsplejeloven vedrørende forskellige efterforskningsmetoder, som vi har haft til 1. behandling her i tinget, og som retsudvalget nu behandler.

Det er min opfattelse, at vi i straffelovrådets betænkning om datakriminalitet har fået et overordentlig solidt grundlag for de videre overvejelser her i tinget af de *strafferetlige aspekter* ved datakriminaliteten. Straffelovrådet har jo foretaget en fuldstændig gennemgang af hele straffeloven og har på baggrund af de ovenfor nævnte danske og udenlandske erfaringer med datakriminalitet nøje vurderet behovet for ændringer af straffelovens bestemmelser med henblik på en mere effektiv bekæmpelse af datakriminaliteten. Resultatet af straffelovrådets arbejde er et forslag om, at der i straffeloven bl.a. indsættes en ny be-

stemmelse om *databedrageri* og en ny bestemmelse om *indtrængen i dataanlæg*, og at der foretages en ændring af straffelovens § 193, således at angreb mod dataanlæg, der bevirker *omfattende forstyrrelser* af dataanlæggets drift, kriminaliseres. Disse forslag er alle medtaget i lovforslaget, til hvis bemærkninger jeg nærmere henviser.

Lovforslaget skal efter sit indhold træde i kraft den 1. januar 1986. Jeg har imidlertid fundet det rigtigst at fremskynde fremsættelsen af lovforslaget mest muligt for derved at give folketinget mulighed for hurtigt – og, hvis folketinget måtte ønske det, eventuelt allerede inden folketingets sommerferie – at tage stilling til spørgsmålet om nye bestemmelser i straffeloven om datakriminalitet.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de bemærkninger, der ledsager det, skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velviljige behandling.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om by- og landzoner. (Tilbageførsel af arealer til landzone).

(Lovforslag nr. L 219)

Forslag til lov om ændring af lov om kommuneplanlægning. (Tilbageførsel af arealer til landzone).

(Lovforslag nr. L 220).

De to lovforslag skal ses i sammenhæng med de forslag om ændringer i forskellige skattelove og vurderingslovene, der samtidig fremsættes af indenrigsministeren og ministeren for skatter og afgifter. Lovforslagene tilsigter tilsammen at skabe en udvidet adgang til tilbageførsel af arealer til landzone.

Baggrunden for forslagene er, at en del kommuner har byzoneområder og sommerhusområder med en alt for stor rummelighed. Det er uheldigt både for samfundet og for de enkelte ejere af de pågældende arealer, typisk landmænd.

Efter den gældende lovgivning kan ejeren begære arealer, der støder op til landzone, tilbageført, ligesom tilbageførsel kan ske efter pålæg fra regionplanmyndigheden. Men i begge tilfælde omfatter tilbageførselsadgangen kun arealer, som før 1. januar 1970 var inder- og mellemzone eller sommerhusområde.